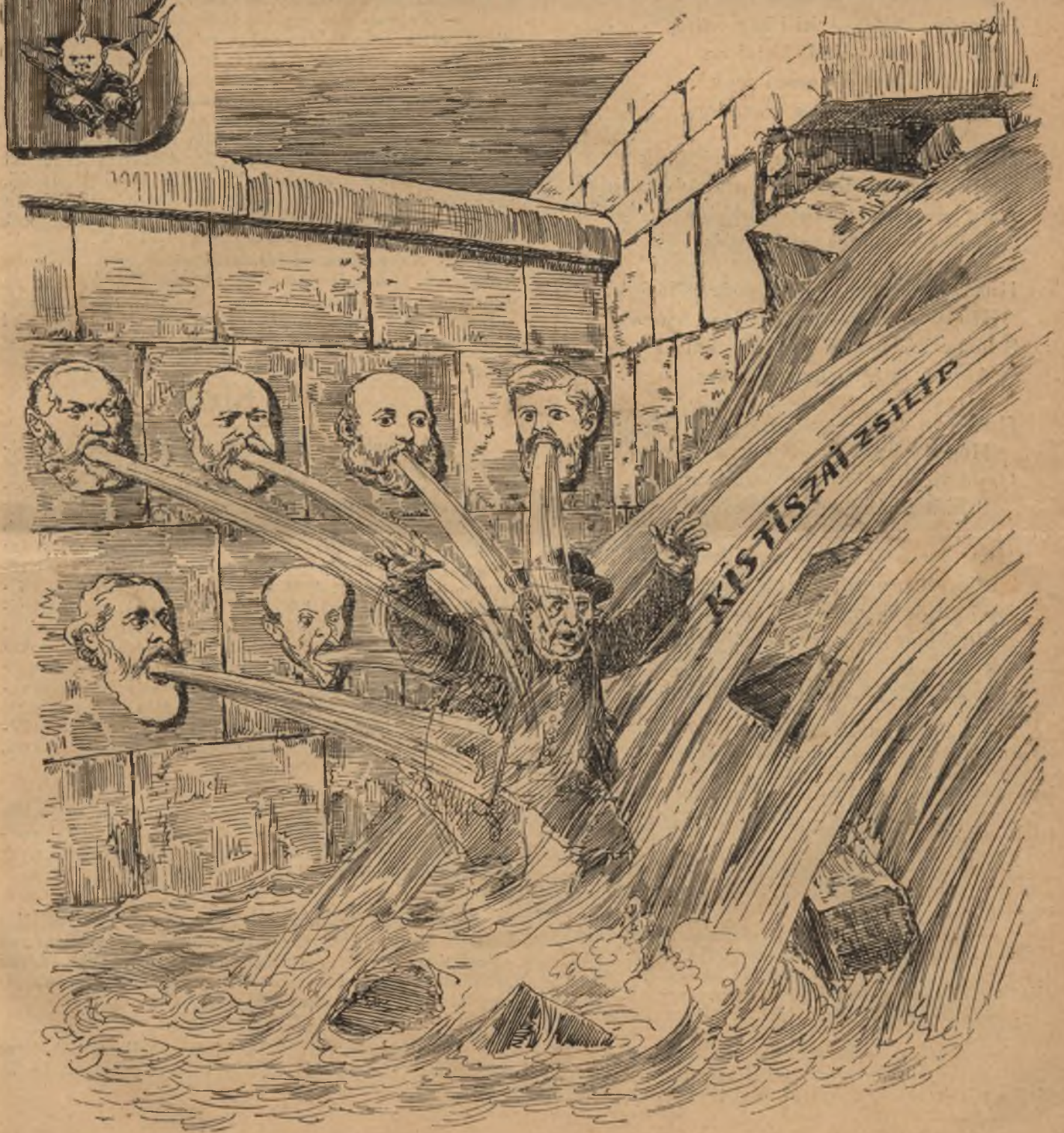

BORSSZEM JANKÓ

Kettős árvíz.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

A 20 éves alkotmányhoz.

— Junius 8. —

Husz éve csak, — ki hitte volna,
Hogy ama bűbáj, hatalom,
Oly rövid éltü lehessen csak
Szép szemeidben s arczodon!

Husz éve csak, — ó mit reméltünk
Mit vártunk tőled! — s megbocsáss,
Amit megadtál: nagy csalódás,
Keserves, bölcs tapasztalás.

Husz éve csak, — s ma már belátjuk,
Hogy a szabadság »drága« kincs;
S hogy kár arany gyűrűre költni,
Akinek még nadrága nincs.

Husz éve csak — s ma szánva bánjuk
Hogy e husz év elvesztve már;
Ó, mennyit, mennyit elmulasztánk,
S hiába sóhajtjuk: be kár!

Husz éve csak, — mint lelkesültünk! . . .
Ma szörnyen józanok vagyunk.
De jobb is így, — mit veszte szívünk,
Jövőben mentse meg agyunk!

Borbolya Bálint búböffenetei.

— Ne pirulj el, ha rád fogják, hogy az adóvégrehajtóval csókolóztál. A jelölt érdekében semmi sem szégyen.

— Jégeső, árviz, földindulás isten csapása — hanem az egyhangu választásnak magunk vagyunk okai.

— Választások alatt ne járd a templomot. Őt esztendő elég idő a megtérésre.

— El ne feledd megmondani a jelöltödnek, hogy a mig te az ő érdekében fáradozol, gyermekeid (legkevesebb kilenczet mondj) éheznek. — A jelöltek rendszerint jókedvű adakozók.

— Tiszteld a mások meggyőződését, mig nem vagy tisztában, hogy melyik párthoz szegődjél.

— Aki helyes képviselő: az rezolválja nekünk a diétáit, a dicsőséget pedig tartsa meg magának. Igaz-e?

— Inkább szűkeblű jelöltre szavazz, mint szűkmarkúra.

— A zászló mellé kifüggesztési költség is dukál.

— Ne kövesd el azt a balekstósz, hogy gyalog járj a pártértekezletre, mert csorbát szenved a jelölt képessége.

— A zsidók avval dicsekednek, hogy Kossuth nem antiszemita. Könnyű neki! Hiszen őt egyszer se dobta ki a Rozmaring zsidó a kocsmájából!

— Tegnap este egy óra hosszat magyaráztam a görög boltos szomszédomnak a mi elveinket, miközben csak néztem, hogy gyújt egyik szivar után a másikra, hagyva engem köpködni, mig ő pöfékelt. Végül pedig azt mondta, hogy: »nem az én paraszteszemhez való ez, szomszéd úr!« No bizony igazad is van — mondok én magamba. Azóta rája is antiszemita vagyok!

— Mentő társulat! satyra! Most alakítanak mentő társulatot, mikor a választásoknál egy beszakajtott fej, egy eltört kéz, egy betört oldalborda nem remélhető. Ha a régi választásoknál el tudtunk lenni nála nélkül, most meg minek csufoskodik?

— Az a mostani választás olyan, mint mikor a gyermekek lözöcskét játszanak. Sütnek, főznek, tüzet se gyujtanak. Ugy tesznek, mintha ennének. Aztán mosogatnak. Aztán azt mondják: de jó volt, de jól laktunk! Aztán haza szaladnak ozsonnázni.

Apró hírek

± A Lipótváros választói közgyűléséről a következőket írják: A választók gyéren gyülekeztek, daczára annak, hogy a közgyűlést ünnepnapon (szombaton) tartották meg. »Schwache Betheiligung,« mormogá egy választó, aki közgazdasági szerkesztő és sokkal zsirosabb »Betheiligung«-okhoz van szokva. *Burián* elnök végre megnyitja a közgyűlést és konstatálja, hogy 12 részvényes van jelen, akik 2545 szavazatot képviselnek, a közgyűlés tehát határozatképes. Felkéri *Wahrmann* képviselőjelölt urat beszámoló jelentése felolvasására. — *Mezei Mór* ügyvéd (aki minden közgyűlésen ezt szokta indítványozni) most is azt javasolja, hogy a beszámoló beszéd tekintessék felolvasottnak. Az indítvány egyhangulag elfogadtatik és ezzel a közgyűlés 5 percz alatt véget ért. Dividendát ezuttal nem fizetnek. Osztrák hitelrészvény 286,70, magyar hitel 290, 4% járadék 102,95, a hangulat szilárd.

* * *
v A „Segítség“ még meg sem jelent és máris újabb segítségre van szükség. Viz ellen kell tüzzel segítenünk. Szerencsére vannak még nálunk irgalmas szívek és a »Segítség« csak *hírlap* de nem *ujság*.

* * *
☞ *Tisza Kálmán* hír szerint meginterpellálta Jókait, hogy — ha már a tűz okozta bajok ellen van »Segítsége« — nem tudna rosz vizimérnökök, ázsiai adminisztráció, sikkasztó árvapénztárnokok és a defízcit ellen is valami »Segítség«-et?

* * *
△ *Herman* tanár, a híres mágikus, jobblétre szenderült. Utoljára is »szemfényvesztés«-sel zárta be életét.

A SÁNTA ÉS A VILÁGTALAN.

(A—nyi és U—ron hasznukra fordítják a régi mesét.)

Vöröshegyi Dávid ur levele.

Palais Montrouge, le 8 Juin.

Tojáss,

Én ma utazok el a földbe, hogy kiöblögessen magamból az epét, amit maga töbet jöttött nekem mint győvedelemt. Megírom most magának tőlem az agrar politikai programmat és tartson azt mindig a maga pápaszeme előtt és vessen bele a keblibe és tanoljon meg könyv nélkül és *ismételjen* minden órába, ami által maga mexerez magának ingyen egy *repetir uhr*. De eztet maga nem ért.

Tehát a tanácsaimmal éljen s most haljon meg engemet:

Reducirozni kell a személyzetet. Én már nem vagyok olyan fiatal és már nehezemre van egy ujab befektetés. A hazavieh humanisticus epidemie nekem kóstál sok pëndzet: léegnek a városok — muszáj megjelenni a Lloydba; elúsznak a faluk — muszáj oláirni a jöttő ivre, a hun a gróf ur csak jött, de nem aláir; kiöt a választás — muszáj lenni patriot és »jámolitani« a kormányt a fővárosban és a vidékben. Miljen boldog maga Tojáss, hogy magának nincs Pesten háza és nincs nemesi birtoka! Amikor kezdődik a választási görcsök az országba: maga kiakaszt minden lóistálóra, hogy ott grasálnak a fekete himlő, és minden kocsinak szedjen ki a kerekét és a béres jerekekkel guritasson el a Legyes tanyára játéki örögy alatt, és adjon a kezükbe egy botocskát, hogy mulassanak vele mint a pesti jermekek a Joseph promenádon.

Minden héten köldjön a földüre két jelentést és egy se ne legyen kellemetlen és mindenről híven todusitson, és pëndzet ne merjen kérni, mert az kurwidrig és én hiába nem akarom kiadni a sok költségt — ez a programm, a többiről a carlsbadi só fog használni.

Most szeretnék magának sugni valamit sub Rosalia — tartson ötet jól szemmel. Egyébbel jó tartani most ötet nem szükséges.

És még valamit: maga mától fogva csinál roppant reklámt az Arpy urffyannak, hogy az milyen ritka fiatal, milyen gebildet, milyen kedves, és a czibaki kerületben léptessen fel ötet és engageirozzon mellé kortesnak a Makány Bercyt és azt a vén lumpt, a Lupi bácsit, hogy hurczoljanak ötet körül a kerületbe — de pëndzt annak nem szabad kostálni. A program mellékes. A notárnak vigyen egy véka zabt, maga írjon neki programt és maga tanoljon be vele és készítessen egy cortége áriát a jelölt tiszteletire és szoritkozzon a legszükségesepre — lehet sok italt csinálni kevésből és a vig hazafias választónak a fagyó is vay, és az esett birkára lehet mondani hogy őz pecsenye. A többire nézve ígérjen a mennyi csak kifér magából — ígérjen a fyam a Czibaknak fegyverjárt

és nemzeti bank fiókot. Ha későp kapnak egy szijártót és egy asztal fiókot, szintén megelégedve lesznek. Szeretném ha egy kis oppositiont csinálna a fió, legaláp lehetne a cormagnera jakorolni egy kis pressiont bizonyos apró dolgokban.

Az eke versengynél maga — semit jótalannak Tojáss! — nagy számár volt. Mért nem hozta haza az ekéket a melybe az én drága ökröm volt befogva? Nem tudta volna senki sem, maga nem ura a helyzetnek, maga várja, hogy a sült malacz a szájába röpöljön.

Amivel vagyok

a maga kegyes oraság

DÁVID V. WEWREWSHEGY.

P. S. Ha van a repszén hergneau, próbáljon őket kipusztítani tőlem egy régi találmagne által, ami senki-nek se jutott még az eszébe: t. i. lövöldüzzön bele a földbe! A nagy durranástól úgy megijednek, hogy meg is hálnak tőle. Ha ez sikerül, akkor a duellantoknak megengedjük, hogy a nemesi birtokon, ott a hernyós repczen puffogathassanak egymásra. v. FÖNTEBBY.

P. S. Nincsen semi tőp mondani valóm.

v. UGYANAZ.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Megszállt a minap a szentlélek. A római jogot kezdtem lapozgatni; hát nem az ötlik az első pillantásra a szemembe: *cura absentium*. Lám! akkor a status maga gondoskodott őseim számára gondviselőről; ma még azért is megorrolnak, ha Szentirmai Kóbi kiáltja helyettem, hogy »hic sum«.

— Milyen dicső dolog lehetett is az: a vén Papiianust, meg Ulpianust magát blicczelni!

— Az aranyos a bíró előtt isteni lehetett! Szerettem volna látni azt a *divina* comediát!

Pénzügyi terv.

*HAZUDNAK, ó — sokat hazudnak
Honunk virányain manap!
Jelölt és kortes czifra szót önt,
S ingyenben ont lörét a csap.*

*A Kárpátoktól Adriáig
Riad a zaj, tolong a nép —
A hazamentők légioja
A választók elébe lép.*

*S hazudnak, ó — sokat hazudnak,
Hogy böggje »éljen«-ét a mob;
S én nem tudom: a hazudásban
Melyik párt most a legnagyobb.*

*A kormánypárt-e, mely a gyászt is
Rózsaszinre füllenti ma?
Vagy az a párt, mely káromol csak
S azt hirdeti: ez mind ima?*

*A szélbal tán, mely álomképre
Azt mondja: »fogd meg — él, való!«
Avagy a mérsékelt ellenzék,
E mértékletlen szavaló?*

*Hazudnak, ó — sokat hazudnak,
A szóárban csak egy igaz —
S ezt minden szónok elregéli:
Financziánkban nincs vigasz!*

*Hogy, mint segítsünk, — számtalan terv
Merül fel: új vám, új adó,
Új illelék, — habár a régi
Szintén nem exequálható.*

*Van új adótervünk nekünk is,
A biztos mentség ebben int:
Adót fizessen a hazugság, —
Minden hazugság — egy forint.*

*Probandum est! Csak tiz rövid nap
A választásig — ép' elég:
Ha megfizet minden hazugság —
Az államkassza megtelék.*

*Rothschild ki lesz bőven fizetve,
Kifutja töke és kamat,
S még jut néhány töltésre, gátra,
Hol most még dül az áradat.*

*Ó — mert igen sokat hazudnak!
Be sok »honmentő« szó hamis.
Adót neki! Szegény hazának
Legyen belőle haszna is.*

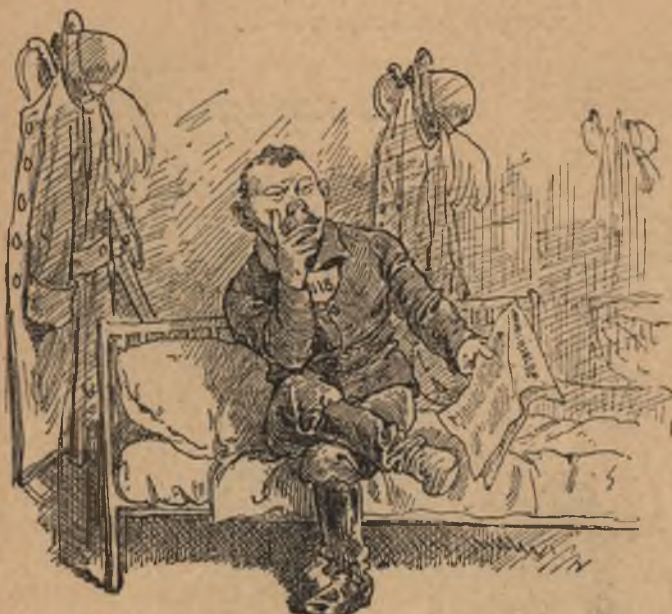
A Corsón.

S. V. Lehetnék nagy talentom én is, ha jobbról a Tisza Kálmán és balról a Jókai karjába kapaszkodhatnék.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Van itt ész!

Nincs okos ember kerek e világon, aki tagannyi merné. Van itt dicsőség is annyi, mint amennyi fíreg vót a régi palotánkba. De amiólta itt strázsálok az uj rezidenzián, belém se fér a nagy természet.

Reggel, ammind uri mód szalonnát kávézok, csak ugy csuklik a szívem, amikor aztat óvasom a kipes ujságba, hogy rabúnak, gyilkúnak, poszkiszliznek Bécsbe is, Prága várassába is, Párizs meg Londony országokba is azok az anármiskák meg egyéb csirkefogók, oszt nem bir velük az odavaló m. k. rendőrség, mer nincs meg benne, mint én bennem: a m. k. ész, meg az érillel párosodott tapéntat. Bezzeg másképpen vagyon Budapest fővárassába: itt van rönd! Moczannyi se mernek a poszpislisek. Akár hánszor vagyok szógállatba, csak ennyibül áll a report, hogy bemenek az takarosra kipöttyentett fia fogalmazóhoz — sose fogott még meg a senkit! — hogy mondok: »Jelentem ássan téns Konczi Pista ifiuram, hogy a Riglér Szepi bótfölverő fő fő hunczfut tennap este a Pancsovánszky Dávid korlátolt pálinkásnál szörnyen berugdalkozott, mire én a kóczravalót beutalványoztam az dutyiban, mer hát könyörgöm ássan r. m. l.!«

Csak szerelmi korelába ne nyavalognának azok a vízfejü czibilek! Nem győzők vigyázni a sok frizélegényre, patyikárusra, fotigráfusra, meg a töméntelen szabalyányra, kaczéros kisasszonykákra, nyöstény tanétókra — hogy bolond fővel neki ne menjenek a Dunának, a patkányméregnek, vagy a tötött levorvérnek. Nem vagyok én Szempéter meg a tizenkét apostol, hogy eczerre vigyázhassak annyi szerelmetes csókára! Hanem tudom én mit csinýánék, ha én vónék a fölsíges Tisza Kálmány főminiszter ur ü szentsége: országos törvínyt

tennék, hogy minden borbélylegény köteles elvenni minden szabalyányt. Ugy a! Akkor osztán vóna nyugodalmas jó szolgálat. Ha nem veszi el, dutyiba vele, mér mer r. m. l.

De ebbe a részbe nem pártúnak minket a teins nasszáju szabadsajtos urak. Amőte tele van velünk az ujsággyuk, azóta én is beteltem az ujsággyukkal. Aztat beszéli a Pétör koma, hogy vót köztük is rönd egyszer, amikor a Czenz ur ü nassága járt köztük, mint egerek közt a macska. De kár hogy elmút!

Ni a vak kódís!

Ide is el vakmerészkedik kend az uj kastéllom fele! Ejnye aztat az éjfélkor született Poncziuspilátussát kennek! Hogy mer kend erre botorkányi, vin vak anármiska? Amér igy meri sértegetnyi az m. k. hévatalos tekintélt, mars be a dutyiba, mer r. m. l.

A szép monumentum.

— Jelenet a koronázási téren. —

Vidéki. Miféle alkotmány ez, kérem szivesen?

Fővárosi. Ez a Deák-szobor, Huszár Adolfnak egyik mesterműve. Nacczerü!

Vidéki. Hásze. szépnék szép — de otthon minálunk bizony megcsinálja akármelyik ácslegény.

A VÁCZI UTCZÁN.

Fővárosi gavallérok (ott hagyva a hölgyeket, egy csoport falusit szólítanak meg.) Tán képviselőjelöltet méasztatnak parancsolni? . . .

Választási mozgalmak.

— Titkos utasítás a zagyvapárti jelöltekhez. —

Bekövetkezett a catastropha, a várva várt és előre nem látott.

Várva várta az ellenzék, nem látta előre a kormánypárt.

A Tisza Tisza ellen.

Az árviz, mely kerületeket elmos. A hullám, mely eltemeti a többséget. Kis-tisza-zsilip, a te neved híressé válik a magyar választás történetében, mint egykor Maglájé! Azokat a jó huszárokat ép a választás percében vágta le orvúl. Lovaik életben maradtak volt, hogy legyen min nyargalnia az ellenzéknek.

Most van ár, amivel uszni lehet.

És az az ár ami hajónkat viszi.

Fel révészek!

Ha a kormánypárt borral és pálinkával dolgozik, dolgozzunk mi vízzel, Tisza-vízzel. Jó, piszkos, szennyes Tisza-vízzel! Mi öntjük és ő iszsza meg a levét. Ebből a vízből egy kanállal és belé fojtjuk!

A zagyvapárt központi bizottsága.

*

— Javaslat a zagyvapárt központi bizottságához. —

Tisza Kálmán megbuktatására már csak egy mód van hátra: a viz. Fájdalom, Magyarországnak csak egy kis része van megáldva vízszabályozással és nincs mindenütt kis-tisza-zsilip. Ha most hazánk egy az ellenzék óhajta szerint működő folyamszabályozással bírna, mily kolosszális hatást lehetne egyszerre 10—15 kis-tisza-zsilippel elérni!

Olyan többséget kapuánk, hogy semmi sem ingatná meg többé.

Ami nincs, az még elérhető a jövő választásokig. Használja fel az ellenzék az öt éves országgyűlést arra, hogy ezt keresztülviszi. Ellenzéki emisszariusok alkalmaztassák magukat tömegesen mint folyam mérnökök és octroyáljanak a kormányra egy az ellenzéki szakértők által kidolgozott folyamszabályozást, melynek szives közvetítésével minden pillanatban a zagyvapárt központi bizottságának egy intésére el lehet árasztani a tulságosan kormánypárti kerületeket.

A z. p. k. p. b.

MOKÁNY BERCZI

a dombszögi kaszinóban.

— Korteskodás. —

Gyöpre hazám!
Kinyíllott az pej-
ros pünkösdi rózsá-
val egyetembe jaz
alkotmányos ílet haj-
nalán könyvek po-
tyogtatásával ázta-
tott, most borral lo-
csolt, ürü paprikás-
sal trágyázott aloje
virág.

Aloje mars előre,
híros magyarom!

Meggörccsösödtek
az mócsingjaim —
mondok e'kkis duha-
jos masszás hadd
lapíjja meg, mer
mán a Trézsi sulykos
tereny se nyomkod-
hassa széjjel úket. Az

honszerelöm megest helyre lódíjja bennem, akit az a má-
sik gyúkeresen megpuhított. De ne csak a lehböcsös-
sebb jog gyakorlása fölött való büszkeség, ha' degez
pugyilláris is dagassza jaz mellyemet — bátor utállom
eztet az ótvaros hecczöt, mer mit neköm az a hon-
pógárság, aki hon-úr vagyok, meg mit gyakorógassam
én aztat az olvasztékos jogokat, aki hálá istennek nem
vagyok jog-gyakornok — nevezném ki miniszternek vala-
mennyt! — Nem genge honlányokér, de elvhő honyfiakér
hánykolódik most a bíró puszlim alatt a szív. A kegyel-
mes királyi möghívó levél lombos árnyikából nizzek szét
mán: kí is érdemös arra, hogy az én képemet hurczolja
körül álló öt esztendejig? Csak tanálok hummi kvalifi-
káció hijjában hüvelkedő pasaszért? Küdtek a nya-
kamba vegyes deputációba papot, patikárust, kilörgos-
nét, sókontrát, bábasszonyt; Hódi Miska, Bugaczy
Laczi, Lupi bácsi, Duhaj Marcsi — mind az egész intelli-
gyenzia lelkes szavakkal kénált meg az mandátummal,
amire én nobilis tempóval aztat feleltem: hogy nem
rühellődzik nekem az ien múlttság, mer mit vesztö-
gessem nömös erömöt az lármás választó kerületre, mi-
kor én a csöndesnek birodalmában érzem magam ott-
honyosnak, és hogy kár vóna bolondjába megreszkérozni
a cukasszábú kerüt djalisztikus bankót. De rekomen-
dáni rekommendálok nekik oan jelös követet, hogy
akar tiz esztendőre is eválasztanak. Antisémíta lévén
Dombszög és kerülete, külön férfijuhot nem is ajáll-
hatnék neki, mint az Vöröshegyi Árpi gyereket, akinek
az alkotmányos szent célzatokra itt foghatnánk anyagi
erejét, a szellemi erejét meg vigye fő Pestre, ne lássuk
magunk között a viselt képit, a beszámolóját is a számadó
juhásszával üzenje mög nekünk annak üdején, a prográncs
beszédgyire meg nem vagyunk ehettek. Éjjön a nasságos

jordány külök! — Fogott az elokvenciám, egy torokkal
kibögtük ütet *jelöltnek*, ami nyócz napos kora óta má-
socczor esik meg rajta egy második kernyületben.

No jebike! Ha jaz tátid portmunéjának a száját
nem is csávázott, de tört kutyabúrból való rántó szíjj
szoríjja is szükre: kitágíjjuk! Nem piczulát, de öreg ban-
kót hullajtunk vele, ha ja Rákóczi, Hunyady és Deák
keserves szent háromságáhol kék is folyamodnunk
végette! Czigány stafétával kócz madzagon meg is tele-
fonyoztuk a gecseri pusztára Dani bácsinak: gyüvünk,
tartson mindent készen.

Hogy odajértünk, az Árpi gyerek ippeg ott legyes-
ködött a bürgehodály előtt a nyiró menyecskek, lányok
közt, Dani bácsi mög osztogatta nekik mindön megbe-
retvát darab után a bádog tantuszt. Megpellantván az
uri deputácizjót, elibénk gyüttek, és én kevély stellungba
vágva magam, szokott élkes szóllással rágyujtottam,
hogy mondom aszondom:

»Szent honyhazám rózsás reménysége, ótott sarja
az ősi fának, metszett csemetéje apáid tövének, üdvözöl-
lek téged! Az én számbul egy ország szöll te hozzád,
amidön megkinállak ezen szabadelvű és intelligens
független antisémíta választó kerület bizodalmaival,
megértvén nemző apád ellen számtalan izekben kinyi-
latkoztatott fiú érzelmejdbül, mennyire ohajtod a füg-
getlenséget, mennyire szereted ha szabad az elv és a
halberczvelv, mekkora intelligenzia igyekezik ki belül-
led, aki a nagy Kártyéziust tanulmányozod és az intő
nemzeti színek össze állításában khemikai erudiciódnak
adtad fínyes tanujelit, aki magán s közös üléseken
a hon gyarapítására a telhetőt elkövetted, és a ki végül
szeretett ur atyádat ép ugy tiszteled és becsülöd mint
mink! Elég okok arra, hogy kitűzted zászlónkat, melyet
fennen fogsz lobogtatni az eddétig nevelten antisémíta
dicsőségnek a nevelésére, éjjen!«

A hatás nasszerű vót. A rozsdás haju kandidá-
vidkát elfogta a boldog öröm kerge nyavalyája. Az
öreg Donczóné ölibe esett, aki bámultába nyitval fe-
lejtette a nyiró ollóját, úgy hogy az egyik ágával léket
hasított az Árpi fülén. »A hazáért vérzik ifjúram!«
vigasztalta Dani bácsi, fölfogval ütet az ő kasznári
karjaiban. A nagy éjjen böggésbe bele vegyült a bürgék
bégetése, meg sikitottak a vászon cselédek is, hogy
biztató fogásajimmal közibéjük keveredtem és az elpör-
ditett kalapom után nem jó helyön kotorásztam. És
vonyított a Szellő jagaram előcsahossága mellett mind
az egész komondorság, még a számár se sajnáta túlle
az iávivatózást, csak a közel páskumon a kóser madarak
geggentették bele az örömríadalba az ő tiltakozásukat.

Árpi elfogadta a küetté való megbillogozást. A
négy ígást hamarosan összetereltettem firer czúgnak —
rájuk fért a kinevezés! — a keshedt szerszámot petro-
lejummal glanczosra kenyettem, a bükkfagatyt kocsis
egy kis avassal kifénymázolta a cserepes csizmáját —
maj lejtette rúlla a kutya — hónap visszük a kerületbe
(mán hogy az Árpi gyereket), hogy kilehegje magából a
prográny beszédgyit, akit változó szöröncsével, de végre
is bő sükerrel diktátunk bele hajnalig.

Hadd is szójjék hát az az ékesszólló hit- és szín-
vallomásu csöndes!

Új pártállás.

Kortes. — Atyámfia, hát kend hová tartozik ?

Füstös Gyurka. — Ha mán ijen igényössen kérdi — hát én bizon az »Arany Szarvas«-ba tartozok, meg a Nyakigláb zsidónak.

ÜLETLÉN GOMBOK.

Modern románcozok.

I.

A kis leány.

Szerelmes volt a kis leány
És irt szerelmes verseket ;
Volt abba sóhaj, ó de hány ! ...
Üdv...rózsabimbó...kikelet ! ...

De férjhez ment a kis leány,
S nem irt többé kis verseket . . .
Szoptatta, mert lett egynehány,
Sorba a sok kis gyermeket.

II.

Az Andrássy-uton.

Két lányka és egy délczeg urfi
Robognak, mint a szél, tova ;
A lány, az egyik,
Kolostorból most szabadult ki ;
A másik, a szebbik
Nem is volt ott soha.

Egyik dúsgazdag — atyja Krézus —
Van pénze, háza, nyaralója ;
Másik modern milói Vénus,
Amannak a társalkodója.
S a nyalka urfi hajt keményen,
Hab ül a libbenő serényen, —
Mit bánja ő s hét szilvafája,

Hogy nincs egy holdnyi földje se !
Mikor a gazdag lány : arája,
A szép meg : kedvese.

DISCRET.

Sanyaró Vendel nyögései.

— A végrehajtó exequálni jött hozzám. Azt mondtam neki : ha talál nálam valamit, adjon belőle nekem is.

— A nap hosszabbodásával én rövidülök meg.

— Tegnap egy fogamat huzattam ki — hitelbe.

— Azt mondja Koroghy : »jó volna cseresznyét vacsorázni.« — »Ugyan hogy volna már az jó«, mondom neki, »mikor még nincs benne kukacsz!
— A 200,000 forintos bazilika sorsjegyemet eladtam egy gögös kapitálisanak — a mi hivatali szolgánknak, s ő a főnyereményt megütötte vele. Milyen jó, hogy nem tartottam meg ! Örömemben későn jöttem volna a hivatalba.

— Valjon, Kalotaszegen a szafaládé is varrottas-e ?

— A vegetáriánus¹-nak is van már dalárdájok. Szivrehatóan énekelik, hogy : »Sárga uborkának zöld a levele.«

— Irigylem a bródzicczereket.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— Sadálkozom megomot azon rojto, hojd o Rácz Gejzo ontisze-mit bojtogató ifiór lzsákhöz meri küzeledni mogát.

— Szeretnék todni, hojd miért kültenek o jelölt oreságok oljan sokat o pártvocsorákra ? Hisz ottand étel se küll ! O toposztolot bizomosodja, hojd o kölümbüzü váloisztúk edjtmást folnak fel.

Magyar ember!

Itt van a *vicz-ár*, a melytől nem ret-
tegsz, sőt kívánod.

Zsilipemet a „*Borsszem Jankó*“ műszaki
tanácsa szerkesztette. Mind legények a gáton!

A szárazság elleni ezen védműért a te
ár adásod

évnegyedenként 2 frt.

Borsszem Jankó

országos árviczbiztos.

Az 1887. év július 1-vel új előfizetést
nyitunk a »BORSSZEM JANKÓ«-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre 2 frt.

Félévre 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását
kérjük, hogy a szétküldésben késelem ne áll-
jon be.

A „Borsszem -Jankó“ kiadóhivatala.

Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.

Csodabogár.

Keresztény kamatláb.

— A „Bud. Hrlap“ május 2. számának hirdetéseiből. —

Az országos keresztény önszegélyző és fogyasztási szövet-
kezet« zálog-üzletét f. évi május hó 2-án kezdi meg.

Adaz intézet kölcsönöket a tőzsdén jegyzett értékpapírokra,
azok napi árfolyama $\frac{2}{3}$ -ad része erejéig, továbbá arany-, ezüst-
neműekre és ékkövekre azok értékének $\frac{2}{3}$ -ed része erejéig.

Kamatláb 12% (Eszem azt a 12 percentes keresztény
lelköket!)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Accusativus. Hamis a vádas-
kodás, Vocativus uram. Nem mind
fénylik, ami arany. — A. e. Csak
mindig telik a két végtől. Nem
nézne nálunk vagy egyszer? — B. M. Vigan pezseg, mint min-
dig. — N. J. Ugy van: az egyik M. S. A többi is hű arczkép lévén,
ráismerhet bárki. — F. Az adoma csak mulatságos helyzetet raj-
zol. Annál jobb a többi. Folytassa. — Dr. P. A Tiszapárt s Tiszapart
közötti hasonlatosság nagyon meg van már viselve. A czeplédi
diadalmas diszbevonulás jó humorral van megírva. De arról
a gyászvitéről már nem igen illik beszélni. — Sinapis. Az egyik
mustármag-szemtől megvédve szemem az ipsének. — Brbrss.
A bejelentési hivatalhoz fordultunk, hogy nyomát leljük. — H. I.
Ártatlan dolog. — T. D. Orbán Balázs mért nem él a bárói czi-
nével? Csak tautologia volna. Hiszen a báró benne van a vezeték-
névében. — Ungvr. Elcsuszik a többi közt. — Nytr. Mi ne- vagy
kivetni valót talál ön az ottani népnép hirdetésén? Már egyszer
megmondtuk, hogy ügyesnek, elmésnek tartjuk. — Klmsz.
Köszönet a buzgóságért. Akadt megint használható. — V. M. Nem
elég tipikus, csak sok példányban van meg. Ami benne használ-
ható, Bálint komának adtuk az ékesszóló ajkaira. — Klsvr. Nem
elég legény arra, hogy ily hosszan foglalkozzunk vele. — Érskjr.
Nem azok a legjobb képviselők, akik szép programbeszédet tud-
nak. — Alpha. Beváltak az istenadták. — Discret. Elmés, finom,
hunczut dolgok. Csicsergéseire nem igen emlékezünk, de borsolása
megnyerte tetszésünket. Hova előbb lássuk ismét. — „Főispán
és zsidó.“ Nem lehet azt megérteni. — K. F. Azóta tárgytalaná
vált. — „Le Matin.“ (Prs.) Matin! Még ott is hira van a mi
Andrásunknak? Köszönet. Meglesz. — Ny. F. Ideges és zavaros
levelén nem tudunk eligazodni. Mi köze van az új szerelemnek
az elhasznált levélbélyegekhöz? — Mbol. Hoffmann (Callot) me-
séiben a *horvát* pandur így káromkodik: »bassa manelka!«. A
mulató férjcskét besoroztuk. A többire nézve megint csak kény-
telenek vagyunk kijelenteni, hogy igen nagyon keserves dolog az:
magyar lapot németül írni. Buzgalma megható, bujkálása
boszantó. Andrásunk keresi. — K. A. E héten is kapóra jött.
A kagál ült, s három (keresztény) libát lesaktoltatva addig
várt, míg a sült s a türelem elfogyott. — Aliquis. Csak
változatok. — I. J. J. A képszemé bővebb magyarázatával
lekötelezne. A többi apróságok gondolkodó főre mutatnak. —
Pprks. Akadt benne. — Furfangos diák. A javából valók.
Van-e még? — K. S. Nincs tudomásunk felőle, ama derék
bécsi vendéglős menyeközjén H. bibornok végezte-é az esketési
szertartást. De ha csekélyebb kézből vette is az áldást, azért tartó-
san boldog lehet az új pár, amit óhajtottunk is. — Scaramucci. Nem
hozzánk illik fölvetni a kérdést, R. főhg. névjegyén a »prince hé-
ritaire d'Autriche« mellől mért maradt el a »Hongrie«. — Salus.
Igaza van B.-nek: már minden subjectumnak van praedicatuma. —
Szd. A »négyes hangversenyből álló« Tacianu testvérek impres-
sariójától elég frivolság, egy véletlenül elsült revolver áldozatává

(Folytatása a mellékleten.)

„Zacherlin“

A LEGKITÜNÖBB VALAMENNYI ROVAR ELLEN!

Ezen legujabb kiváló különlegesség meglepő erővel és gyorsasággal pusztít el lakásokban, konyhákban és vendéglőkben mindennemű férget, nemkülönben háziállatainkon, istállókban, növényeken, üvegházakban és kertekben.

Valódi minőségű „Zacherlin“ csak: névalárás és védjeggyel ellátott eredeti palaczkokban árultatik. A mi nyitott papirosban méretik ki, az sohasem „Zacherl“-féle különlegesség!

ZACHERL J., BÉCS, I. Goldschmiedgasse 2.

Budapesten kapható a következő cégeknél:

I. kerület Sellner Gyula, disz-tér 5.	V. kerület Kertész Tódor, Dorottya-utca.	VII. kerül. Vidosfalvy L., akácfa-utca 31.
> > Wolf M., Döbrentei-tér 1.	> > Vághy Lajos, nádor-utca.	VIII. > Vasváry F., kerepesi-ut 3.
> > Stojánovits J., szarvas-tér 1.	> > Édeskuty L., magy. kir. udvari száll.) Erzsébet-tér.	> > Spuller F., kerepesi-ut.
II. > Schedel János, fő-utca 3.	> > Zsengery M.. út., József-tér.	> > Balogh Szil., népszínház-utca.
III. > Gebhardt József, fő-tér.	> > Breuer A. és Társa, Bálványu. 7.	> > Ruff M., vas-utca 12.
IV. > Eder A. Gyula, Ferencziek-t. 4.	> > Tausend H., Bálvány-utca.	> > Pintér J., stáció-utca 3.
> > Hoff J. K. utóda (Barthonek K. cs. k. u. sz.) kis-hid-utca.	> > Wilhelm S., Arany-János utca.	> > Kerstinger G., stáció-utca 73.
> > Seidl József, korona-utca 18.	VI. > Schuster Gyula, Andrásy-ut 16.	> > Payer A., Mátyás-tér 10.
> > Takács Lajos, hatvani-utca.	> > Katz B., nagymező-utca 14.	> > Schichta J., bodzafa-utca 25.
> > Löwenstein S., >	> > Guttman A., váczy-körut 1.	> > Luczianovits J., József-tér 38.
> > Marton Gyula, régi pósta-u. 15.	VII. > Gurovits Tamás, király-utca.	> > Szaszovszky J., üllői-ut.
> > Kupkak testv., Mária-Valéria-u.	> > Tátray L., kerepesi ut 20.	IX. > Pápa M., soroksári-ut 6.
> > Szakál L., Arany-János-utca.	> > Kaschnitz Gy., dokány-utca.	> > Zoller M., üllői-ut 24.
> > Lukovits J., muzeum-körut.	> > Spuller István, király-utca.	> > Weinberger G., Kálvin-tér 25.
> > Szirányi J., Lipót-utca 11.	> > Heinzl M., kerepesi-ut 50.	> > Lentsch F., Tompa-utca 34.
		> > Szalkház F., ligettér.

A vidéken „valódi Zacherlin“ ott kapható, hol „Zacherlin-falragaszok“ láthatók.